Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad betreffende het in de handel brengen van plantgoed en teeltmateriaal van groentegewassen, met uitzondering van zaad [1]

(90/C 182/06)

De Raad heeft op 26 februari 1990 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comite om advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor landbouw en visserij, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 15 mei 1990 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Strauss.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 277e zitting (vergadering van 30 mei 1990) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. De vele en steeds weer veranderende nationale regelingen met betrekking tot kwaliteits- en gezondheidsnormen voor plantgoed en teeltmateriaal kunnen de handel tussen de Lid-Staten belemmeren.

1.2 Met het oog op de voor de voltooiing van de interne markt noodzakelijke harmonisatie van nationale voorschriften heeft de Commissie het nodig geacht, de bestaande Richtlijn inzake het in de handel brengen van zaad (70/458) uit te breiden tot plantgoed en teeltmateriaal. Zij heeft daartoe drie voorstellen voor verordeningen ingediend met betrekking tot respectievelijk groente-, fruit- en siergewassen.

1.3. Wegens tijdgebrek heeft de Commissie weinig gelegenheid voor voorafgaand overleg met de nationale overheden gehad. Daardoor beschikt de Commissie wellicht niet over een volledig overzicht van de vele verschillen tussen de nationale wettelijke voorschriften, en heeft zij dan ook slechts een kader vastgesteld waarbinnen de Lid-Staten zich kunnen bewegen, een groot aantal detailkwesties moet nog worden geregeld.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Dit voorstel vormt een onderdeel van een meer omvangrijke strategie op het gebied van fytosanitaire vraagstukken en moet in samenhang met andere voorstellen worden gezien, met name COM(88) 170 def., COM(89) 646 def. en COM(89) 647 def. tot wijziging van Richtlijn 77/93/EEG inzake de gezondheid van planten. Deze harmonisatiemaatregelen vormen het kader waarbinnen COM(89) 649 def. ten uitvoer moet worden gelegd. De overige genoemde maatregelen moeten worden goedgekeurd alvorens de verordening betreffende het in de handel brengen wordt ingevoerd Op deze wijze kan ervoor worden gezorgd dat het toezicht op fytosanitaire normen niet wordt onderbroken en dat er adequate beschermingsmogelijkheden komen op basis waarvan unilaterale maatregelen kunnen worden getroffen.

2.2. Het Comité is het ermee eens dat er communautaire wettelijke voorschriften moeten komen om — zoals voor de voltooiing van de interne markt nodig is — de normen met betrekking tot kwaliteit en gezondheid van planten te harmoniseren.

2.3. Het Comité vreest evenwel dat teveel wettelijke voorschriften een beperking vormen voor de flexibiliteit van en het initiatief in deze sector, die juist door de consument wenselijk worden geacht. De consumenten stellen immers verschillende eisten ten aanzien van kwaliteitsnormen en zij zijn tevreden met het bestaande zelfregulerende evenwicht tussen vraag en aanbod. Verder is het van essentieel belang dat de Gemeenschap voldoende middelen ter beschikking stelt om voor adequaat toezicht op een billijke toepassing van de verordening in de gehele Gemeenschap te kunnen zorgen.

2.4. Het voorstel zal evenwel ten aanzien van een aantal punten aanzienlijk moeten worden verduidelijkt alvorens het kan worden goedgekeurd. Volgens het voorstel wordt het regelen van de details van een groot aantal maatregelen aan het Gezamenlijk Permanent Comité overgelaten, zonder dat de Raad zich hierover buigt. Het is niet eenvoudig een gericht en constructief advies uit te brengen over een verordeningsvoorstel dat grotendeels in zijn definitieve vorm zal worden gegoten door een instantie die een en ander niet aan de Raad of andere Instellingen van de Gemeenschap behoeft voor te leggen.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. *Materiaal waarop de verordening van toepassing is*

3.1.1. De verordening zou tevens van toepassing moeten zijn op voor uitvoer bestemd teeltmateriaal. De in artikel 2 genoemde uitzondering kan ertoe leiden dat er in de Gemeenschap materiaal in omloop is dat aan lagere kwaliteits- en gezondheidsnormen voldoet en ziekten op andere planten kan overdragen of dat zelf op de interne markt kan worden gebracht.

3.1.2. De lijst in artikel 3, lid (a)(i), is niet volledig, zij bevat bijvoorbeeld geen uien en Chinese kool. De verordening zou van toepassing moeten zijn op alle

[1] PB nr C 46 van 27 2 1990, blz 4

groentesoorten, behalve de in een „negatieve" lijst vermelde gewassen.

3.2. *Eisen aan de leveranciers*

3.2.1. De in artikel 4 en bijlage I vastgestelde eisen zullen met name kleine- en middelgrote ondernemingen, waarvan vele tot nog toe niet in staat zijn het verplichte register bij te houden, voor extra kosten plaatsen. De Commissie zou moeten nagaan of erkende producenten- en handelsorganisaties moeten helpen, de administratiekosten voor de kwekers laag te houden.

3.2.2. De in bijlage I, lid 4 (derde gedachtenstreepje) genoemde uitzondering dient te worden verduidelijkt. Het Comité is van mening dat een dergelijke uitzondering niet voor een bepaald gebied mag gelden, aangezien dit ondoenlijk is. Wel is het het ermee eens dat er voor de verkoop van zeer kleine hoeveelheden een afwijking moet gelden, mits dit de doelstelling van de voorschriften onverlet laat.

3.3. *Controles*

3.3.1. De steekproefcontroles waarmee wordt nagegaan of de verordening wordt nageleefd betekenen een extra belasting voor het nu al beperkte aantal inspecteurs. Om ervoor te zorgen dat de leveranciers aan de in bijlage I vastgestelde eisen voldoen zal de Gemeenschap aanvullende middelen beschikbaar moeten stellen, met name als men wil bereiken dat de verordening in de gehele Gemeenschap op uniforme wijze ten uitvoer wordt gelegd.

3.3.2. Ook moet het aantal inspecteurs aanzienlijk worden vergroot om aan de in bijlage II, delen A en B, genoemde voorwaarden te kunnen voldoen.

3.4. *Bepalingen betreffende het in de handel brengen*

3.4.1. Aangezien onder „partij" [artikel 3, lid (c)(i)] materiaal wordt verstaan dat is opgekweekt uit dezelfde partij zaad, op hetzelfde tijdstip is uitgezaaid in hetzelfde substraat, en is gekweekt onder dezelfde omstandigheden, is de homogeniteits-eis (artikel 7) in de huidige vorm te streng. Er zou bij voorbeeld een tolerantiepercentage moeten worden aangegeven.

3.4.2. De homogeniteits-eis zal de flexibiliteit in de sector afremmen. Klanten stellen zeer verschillende eisen aan grootte en groeikracht van planten in één partij. Het huidige, door de vraag bepaalde karakter van de sector voldoet het best aan de eisen van de individuele kwekers. Deze situatie mag niet door een overmaat aan wettelijke voorschriften uit balans worden gebracht. Daarom mag de homogeniteits-eis uitsluitend gelden voor de zuiverheid wat de soort betreft, en niet voor andere kwaliteitscriteria.

3.4.3. De vereiste fytosanitaire verklaring (artikel 8) is praktisch gelijk aan het overeenkomstig COM(89) 646 def. vereiste plantenpaspoort. Dit punt dient te worden gelijkgetrokken, zodat slechts één enkel document nodig is.

3.4.4. Het opmaken van de bedoelde documenten zal veel extra personeel vereisen. Indien de Commissie de afgifte van „officiële" documenten door gekwalificeerd personeel wil laten uitvoeren, dienen er middelen beschikbaar te worden gesteld om dergelijke personen op te leiden en te betalen.

3.5. *Tijdelijke moeilijkheden*

3.5.1. In artikel 14 wordt bepaald dat bij „tijdelijke moeilijkheden" in de voorziening minder strenge eisen worden vastgesteld. Deze bepaling mag niet worden gebruikt door een Lid-Staat die zich aan zijn uit de voorgestelde verordening voortvloeiende verantwoordelijkheid wil onttrekken.

3.5.2. De in artikel 11 genoemde beperking van het in de handel brengen kan op zichzelf een tijdelijke voorzieningsmoeilijkheid vormen, waardoor een beroep op artikel 14 kan worden gedaan. Deze formulering dient te worden verduidelijkt. Aan artikel 11, lid 2, dient „zonder uitzondering" te worden toegevoegd.

3.6. *Strengere eisen*

3.6.1. Volgens artikel 12 kan een Lid-Staat strengere kwaliteits- en gezondheidsnormen opleggen en voor het noodzakelijke toezicht hierop zorgen. Het Comité is niet tegen het eenzijdig verhogen van normen gekant, maar kan hiermee slechts akkoord gaan als de Commissie ervoor zorgt dat dit niet met overheidssteun gepaard gaat.

Gedaan te Brussel, 30 mei 1990.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

Alberto MASPRONE